

www.e-rara.ch

Principia sermonis Graeci

Hirzel, Hans Heinrich

Turici, 1784

Zentralbibliothek Zürich

Shelf Mark: Gal Sp 363

Persistent Link: <http://dx.doi.org/10.3931/e-rara-85145>

Caput XI. De regimine conjunctioneum.

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Marc. 5: 23. ἐπιβρεπιῶς ἔχειν πρὸς τι pronum esse ad aliquid, Chryf. κακῶς πάσχειν male se habere, Matth. 17: 15. κακῶς διελέθη τὸ σῶμα, male affectus fuit corpore, Hocr.

N. Ἔχω cum genitivo & accusativo: οὕτως ἔχω τῆς γνώμης, τῆς φύσεως ita sentio, tali natura sum praeditus, subintellige ἔνεκα. ἔν ἔχει τὸ σῶμα bona est valetudine, pro κατὰ τὸ σ. ἔν, καλῶς, κακῶς, ἀπειρωσ ἔχειν pro εὐαθῶν, bene, male. ruditer se habere. Impersonaliter καλῶς ἔχει bene habet, integre: τὸ χροῖμα καλῶς ἔχει εἰαυτὸ res bene sese habet, πῶς ἔχει τὸ σῶματος, plene: πῶς ἔχει εἰαυτὸ τὸ χροῖμα τῷ σῶματος; quo pacto habet se res corporis?

h. Loco adverbiorum, quemadmodum adjectiva neutra; item fœminina adhibeantur, vide supra Parte I. Cap. XIX. §. III. N. 1. Synt. §. VIII.

i. Particulæ μὴ & εἰ, ἐν quandoque verbis præpositæ eo gaudent sensu, quem post verba habent: εἰ Φημί σε τῆς δὲ τῆς ὁδῆ ἐχόμενον εὐδυωρεῖν pro Φημί εἰ σε &c. dico te hac via non commode processurum, nego te, &c. Eadem ratione veniunt verba λέγω, φάσκω, προσποιῆμαι, ἀξιῶ, δικαιῶ.

k. Μὴ cum omnibus modis construitur.

l. Ὅυ pro μὴ cum solo futuro indicativi construitur: οὐ κλέψεις non furaberis.

CAPUT XI.

De Regimine Conjunctionum.

§. XX. Conjunctionum hoc fere est regimen.

a. Indicativum amant ἐπεὶ & ἐπειδὴ postquam, quoniam, ἐπεὶ etiam significat alioquin: ἐπεὶ ἴδ' ἔργον εἰ ἐτι ἐστὶν ἔργον alioquin opus jam non est opus. Rom. 11: 6.

b. Subjunctivum assumunt εἰάν, ἢν, si; καὶν εἰσι; ἂν si, utique; ὅταν, ὅπόταν quum, si quando; ἐπὶάν, ἐπειδὴν quandoquidem.

- N. I. Ἐάν etiam cum optativo invenitur: εἰ αὐτόν τις ἐάν γνῶη. *Si quis se ipsum norit.* Damasc.
2. Ἐάν etiam cum indicativo: κἄν ποσῶς μετέχεις *si vel aliquantulum particeps sit.*
3. Ἄν frequentius potentiale est, ac tum omnes modos, omnia tempora, optativum præcipue & subjunctivum sibi adjungit: ἐν καιρῷ πειρασμῶν μόλις ἂν εὐρήσεις ἓνα Φίλον *in tempore tentationum vix invenies amicum unum.* Max. cum Subj. Luc. 10: 35.
4. Ὅταν, ὅποταν rarissime etiam indicativo utuntur: τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρα ὅταν αὐτὸν ἐθεώρῃ *spiritus impuri quum eum conspexerant.* Marc. 3: 11.
5. Ἐπειδὴν etiam recipit indicativum: ἐπειδὴν ὁ Θεὸς ἐπέταξεν *quia Deus precepit.* Chryf.
- c. Optativum & subjunctivum, aliquando etiam indicativum assumunt ἵνα, ὅφρα, ὡς, ὥσε, ὅμως.
- N. I. ὡς & ὥσε eleganter & frequenter cum infinitivo construuntur: ἰδενός λόγον ποιῆμα, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς *nullius rei rationem habeo, ut cursum meum cum gaudio perficiam.* Act. 20: 24.
2. ὡς aliquando usurpatur pro præpositione πρὸς, aliquando redundat: ὡς τὸν Γάβρον παρῆσαν, *apud Cajum erant.* Euf. τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὡς (πρὸς) τὴν θεϊὰν φύσιν κρινόμενος; *quid est homo cum natura divina comparatus?* Nyfl.
- d. Indicativum recipit ὅτι quoniam, indicativum & optativum εἰ si assumit.
- N. I. Ὅτι cum superlativo significationem intendit: πλεῖστος ὅτι μάλιστα πλεῖστος *summa divitie.* Theod.
2. Adjungitur particulaῖ ὡς: ὡς ὅτι ἐλάχιστα ἀμαρτάνειν περιώμεθα *quam minimum peccare conentur.* Clem.
3. Ἐἰ in jurando vim habet negationis: εἰ ὄ-

Ἠθέλει τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον *si dabitur generationi huic signum*, i. e. non; nequaquam dabitur, Marc. 8: 12. Quæ figura a rhetoribus dicitur ἀποσιώπησις *reticentia*. conf. Hebr. 4: 3.

CAPUT XII.

De Regimine Præpositionum.

§. XXI. Præpositionibus suum competere regimen vidimus supra. Idque considerari potest vel ratione vocum compositarum, vel ratione vocum simplicium.

A.

Verba cum præpositione composita eum regunt casum, quem requirit præpositio.

N. Hoc non tam vi præpositionis, quæ in compositione exprimitur, sed ejusdem quæ in constructione reticetur, fieri constat ex eo, quod aliquando hæc præpositio repetita exprimitur: ἀφορᾷ ἀντὶς ἀπ' ἀγγέλων. Matth. 25: 32. Conf. §. XII. N 3 k.

N. 1. Verba composita cum præpositionibus ἐξ, πρὸ ἀπὸ, ὑπὲρ & κατὰ amant genitivum: ἀπύκνης ἐκυκλίνδεσθαι *de curru precipitari*. Soph. προῖρέχει ἢ γλώττα τῆς διανοίας *lingua præcurrit mentem*, Hocr. ἀπέστη τῷ διαναυμαχῆσθαι *desistit a pugna navali*, τῷ πατρὸς ὑπερμαχῆσαι *pugnabo pro patre*, Soph. κατέπλυσέ σε *despuit in te*, metaph. *plane te contempsit*. Dem.

2. Verba composita cum παρὰ & ὑπὸ assumunt accusativum: μή τις με παρέλθῃ *ne quis me prætereat*, Hom. ὑπερευγενόντες τὸν λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς *ferentes naves præter isthmum Leucadorum*, Thucyd.

Regimen naturale patet, quando præpositio a verbo separata præmittitur suo nomini: κυκλίνδεσθαι ἐκ τῆς ἀπῆνης, *μαχῆμαι ὑπὲρ τῷ πατρὸς*.

3. Quædam verba diversum assumunt significatum ob diversam præpositionem, aut præposi-